

Construir l'escola des de la diversitat i per a la igualtat

Dèiem a l'Editorial del darrer número de Pissarra:

"... a l'espera de la reforma de les tres lleis educatives no universitàries (LOGSE,LODE i LOPEGCE), l'**STEI-i fa una crida davant aquesta ofensiva que atempta contra les competències educatives autonòmiques, vol acabar amb l'ensenyament comprensiu i separa l'alumnat segons el seu rendiment, reinstaurant els vells criteris formatius segregacionistes amb la denominació: Itineraris Formatius.**

Des de l'**STEI-i** reiteram el nostre compromís amb els principis educatius compensadors de les desigualtats socioculturals, econòmiques i de gènere. Hem d'evitar retornar a un passat desintegrador. Defensem que l'educació és l'eix en torn del qual es configuren els valors que volem transmetre al nostre alumnat. **Lluitem contra les polítiques conservadores i reaccionàries que volen conformar guetos escolars!.**"

Altres cops la història es repeteix, quanta raó tenia l'historiador Toimbee en la seva teoria de les onades històriques. Quan pareixia que l'ensenyament s'havia encarrilat, al menys en teoria, dins la via **igualitària, integradora i no discriminadora** el govern del partit Popular torna a treure els vells bastiments i les infraestructures ideològiques de l'ensenyament discriminador, elitista i potenciador de desigualtats. Cal qüestionar-nos què ha passat des de l'aprovació de la **LOGSE**, allà a finals de l'any 1990, fins ara perquè ens trobem dins l'onada regressiva socialment. La manca d'un finançament efectiu per dur a terme tot el que s'havia fixat com a objectius a complir, el canvi neoliberal, les polítiques globalitzadores, les pors a l'acceptació de cultures infravalorades, els temors dels clans dominants a perdre un mil·límetre dels seus beneficis en front del que s'havia aconseguit a l'anomenada societat del benestar... són petits flaixos per respondre sintèticament en aquesta pregunta. Si ho traslladem a l'estat espanyol i ho emmarquem a l'àmbit polític i sindical començarem a tenir més clara la

resposta. La ideologia del partit popular, plasmada en els seus disseny de models educatius és prou evident: privatització, poc increment de la despesa d'educació, demagògia sobre el fracàs escolar, canvis en els currículums sense tenir en compte als agents educatius, és a dir al professorat, amb l'objectiu final de desmantellar l'ensenyament i l'educació com agents igualitaris i integradors de les persones.

Nosaltres no negam que hi hagi problemes a l'ensenyament, que calguin algunes reformes legals i que s'escoltin més les veus preocupades de debò del professorat. El que negam rotundament és la falsa solució que ens ofereixen des de la perspectiva conservadora.

No ens enganyem, el sistema educatiu no és independent de les polítiques econòmiques i socials predominants (quan parlem de violència escolar o de fracàs escolar hauríem d'actualitzar quin tipus d'alumnat, quines classes socials, quines condicions socio-culturals són les que intensifiquen aquests trets).

Cal combatre les idees dominants abans que es plasmin en canvis regressius del model actual de l'educació pública.

La batalla contra el neoliberalisme és també cultural.

Malgrat tot, hem de ser optimistes, moviments educatius, plataformes antiglobalització, nous fòrums de ciutadanes i ciutadans, nous grups de resistència contra aquestes polítiques regressives estan sorgint arreu del planeta i duent a terme una dinàmica molt activa; dins les seves limitacions l'STEI-i** hi participa activament.**

Per tot això, des de l'STEI-i** hem de seguir reivindicant i lluitant per un ensenyament que tenguí per objectiu la formació de persones per a una societat sense discriminacions ni explotacions.**

Aquest número de la **REVISTA PISSARRA** intenta ser una eina d'anàlisi i un ajut davant el repte de la diversitat i la igualtat en els centres educatius, tenint com a punt de partida el congrés "**Construir l'escola des de la diversitat i per a la igualtat**", celebrat a les darreries del passat mes de gener.